

2022. május 3., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK
EURÓPAI PARLAMENT

P9_TA(2022)0135

A fenntartható kék gazdaság az EU-ban: a halászati és akvakultúra-ágazat szerepe**Az Európai Parlament 2022. május 3-i állásfoglalása az Unión belüli fenntartható kék gazdaság felé vezető útról: a halászati és az akvakultúra-ágazat szerepe (2021/2188(INI))**

(2022/C 465/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel „Az EU-n belüli fenntartható kék gazdaság új megközelítéséről: Az EU kék gazdaságának átalakítása a fenntartható jövő érdekében” című, 2021. május 17-i bizottsági közleményre (COM(2021)0240),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 3., 4., 38., 43. és 349. cikkére,
- tekintettel a közös halászati politikáról szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alap létrehozásáról és az (EU) 2017/1004 rendelet módosításáról szóló, 2021. július 7-i (EU) 2021/1139 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (ETHAA-rendelet) ⁽²⁾,
- tekintettel a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) ⁽³⁾,
- tekintettel a hetedik környezetvédelmi cselekvési programra és az abban meghatározott olyan fogalmakra, mint például bolygónk tűrőképességének határai és az ökológiai korlátok,
- tekintettel a tengeri területrendezés keretének létrehozásáról szóló, 2014. július 23-i 2014/89/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az árvízveszélyek értékeléséről és kezeléséről szóló, 2007. október 23-i 2007/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a megújuló forrásokból előállított energia használatának előmozdításáról szóló, 2018. december 11-i (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ HL L 354., 2013.12.28., 22. o.⁽²⁾ HL L 247., 2021.7.13., 1. o.⁽³⁾ HL L 164., 2008.6.25., 19. o.⁽⁴⁾ HL L 257., 2014.8.28., 135. o.⁽⁵⁾ HL L 288., 2007.11.6., 27. o.⁽⁶⁾ HL L 328., 2018.12.21., 82. o.

2022. május 3., kedd

- tekintettel az Európai Parlament és a Tanács közötti, a 2021–2027. évi időszakra vonatkozó Európai Hálózatfinanszírozási Eszközről szóló, 2021. március 11-i politikai megállapodásra,
- tekintettel a Bizottságnak az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i közleményére (COM(2019)0640),
- tekintettel a Bizottságnak „A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia – Hozzuk vissza a természetet az életünkbe!” című, 2020. május 20-i közleményére (COM(2020)0380) és az erről szóló, 2021. június 9-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽⁷⁾,
- tekintettel „A termelőtől a fogyasztóig stratégia a méltányos, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszerért” című, 2020. május 20-i bizottsági közleményre (COM(2020)0381) és az erről szóló, 2021. október 20-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽⁸⁾,
- tekintettel a „The EU Blue Economy Report 2021” (A kék gazdaságról szóló 2021. évi uniós jelentés) című bizottsági jelentésre ⁽⁹⁾,
- tekintettel a kék gazdaságra vonatkozó fenntarthatósági kritériumokról szóló, 2021. márciusi bizottsági jelentésre ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel „A 2021 és 2030 közötti időszakra szóló stratégiai iránymutatások egy fenntarthatóbb és versenyképesebb uniós akvakultúra kialakításához” című, 2021. május 12-i bizottsági közleményre (COM(2021)0236),
- tekintettel „Az atlanti térségre vonatkozó tengerstratégia új megközelítése – Az atlanti térségre vonatkozó cselekvési terv 2.0: Az Európai Unió atlanti térségének fenntartható, reziliens és versenyképes kék gazdaságára vonatkozó aktualizált cselekvési terv” című, 2020. július 23-i bizottsági közleményre (COM(2020)0329),
- tekintettel a „Fenntartható és intelligens mobilitási stratégia – az európai közlekedés időálló pályára állítása” című, 2020. december 9-i bizottsági közleményre (COM(2020)0789),
- tekintettel „A tengeri megújuló energiában rejlő lehetőségeknek a klímasemleges jövő érdekében való kiaknázását célzó uniós stratégia” című, 2020. november 19-i bizottsági közleményre (COM(2020)0741),
- tekintettel a kék gazdaság innovációjában és kutatásában rejlő munkahelyteremtési és növekedési lehetőségek kiaknázásáról szóló, 2015. szeptember 8-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel „A nemzetközi óceánpolitikai irányításról: az óceánjaink jövőjét biztosító menetrend a 2030 utáni időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési célok keretében” című, 2018. január 16-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,
- tekintettel a tengeri hulladék halászatra gyakorolt hatásáról szóló, 2021. március 25-i állásfoglalására ⁽¹³⁾,
- tekintettel az Atlanti-óceán térségére vonatkozó tengerstratégia új megközelítéséről szóló, 2021. szeptember 14-i állásfoglalására ⁽¹⁴⁾,
- tekintettel az offshore szélparkok és egyéb megújuló energiarendszerek halászati ágazatra gyakorolt hatásáról szóló, 2021. július 7-i állásfoglalására ⁽¹⁵⁾,
- tekintettel a „Szorosabb partnerség az EU legkülső régióival” című, 2021. szeptember 14-i állásfoglalására ⁽¹⁶⁾,

⁽⁷⁾ HL C 67., 2022.2.8., 25. o.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0425.

⁽⁹⁾ https://blueindicators.ec.europa.eu/sites/default/files/2021_06_BlueEconomy_Report-2021.pdf.

⁽¹⁰⁾ <https://cinea.ec.europa.eu/system/files/2021-05/Sustainability%20criteria%20for%20the%20blue%20economy%20.pdf>.

⁽¹¹⁾ HL C 316., 2017.9.22., 64. o.

⁽¹²⁾ HL C 458., 2018.12.19., 9. o.

⁽¹³⁾ HL C 494., 2021.12.8., 14. o.

⁽¹⁴⁾ HL C 117., 2022.3.11., 30. o.

⁽¹⁵⁾ HL C 99., 2022.3.1., 88. o.

⁽¹⁶⁾ HL C 117., 2022.3.11., 18. o.

2022. május 3., kedd

- tekintettel az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye Feleinek 21. Konferenciáján (COP21) Párizsban, 2015. december 12-én elfogadott megállapodásra (Párizsi Megállapodás),
 - tekintettel az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) által az EU-val mint taggal együttműködésben kidolgozott, a halászatra és az akvakultúrára vonatkozó globális iránymutatásokra és nemzetközi normákra,
 - tekintettel a FAO „The State of World Fisheries and Aquaculture 2020: Sustainability in Action” (A globális halászat és akvakultúra helyzete 2020-ban – fenntarthatóság a gyakorlatban) című jelentésére,
 - tekintettel a FAO által 2018 júliusában elindított, a kék halászkikötők hálózatára irányuló kezdeményezésre,
 - tekintettel a vigói kikötőre vonatkozó, 2016–2020 és a 2021–2027 közötti kék növekedési stratégiákra ⁽¹⁷⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére „Az EU-n belüli fenntartható kék gazdaság új megközelítéséről: Az EU kék gazdaságának átalakítása a fenntartható jövő érdekében” című bizottsági közleményről COM(2021)0240),
 - tekintettel a Régiók Bizottságának a fenntartható kék gazdaságról és akvakultúráról szóló, 2021. december 2-i véleményére (NAT-VVI/020),
 - tekintettel a Parlament Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottságának a tengeri programozás és az integrált tengerpolitika területén meglévő hatáskörére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság és a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A9-0089/2022),
- A. mivel az uniós kék gazdaság közvetlenül 4,5 millió munkahelyet biztosít, és magában foglal minden, az óceánokhoz, tengerekhez és partvidékekhez kapcsolódó iparágat és ágazatot, függetlenül attól, hogy a tengeri környezetre épülnek (például: hajózás, tengeri személyszállítás, halászat, energiatermelés) vagy a szárazföldön működnek (például: kikötők, hajógyárak, parti turizmus és szárazföldi akvakultúra); mivel gazdaságunk széles körű, gyorsan változó szegmenséről van szó, amely az elmúlt évtizedben jelentős lépéseket tett a modernizálás és a diverzifikálás irányába, és amely fontos szerepet fog játszani a környezeti, társadalmi és gazdasági fejlődés javításában;
- B. mivel ha a globális kék gazdaságot a nemzetgazdasággal hasonlítanák össze, akkor az a világ hetedik legnagyobb gazdasága lenne, az óceán mint gazdasági egység pedig tagja lenne a G7-eknek; mivel ennek keretében működik a bolygó legnagyobb ökoszisztémája, hiszen az óceánok adnak teret az életformák 80 %-ának; mivel az óceánok körülvesznek és fenntartanak minket, és az emberi egészség szempontjából kritikus fontosságú erőforrásokat biztosítanak, nem beszélve a gazdasági kölcsönhatások hálózatáról;
- C. mivel a kék gazdaság kialakítása komolyan ösztönözhetné a gazdaság növekedését és fejlődését csakúgy, mint a munkahelyek létrehozását, különösen a part menti országokban, területeken és szigeteken, illetve a legkülső régiókban;
- D. mivel a halászati ágazatot, különösen a kisüzemi, part menti és kisipari halászatot nem vették kellőképpen figyelembe az EU kék gazdaságra vonatkozó stratégiájában;
- E. mivel a kék gazdaság további új kilátásokat fog biztosítani és munkahelyeket fog teremteni, különösen olyan területeken, mint az óceánból nyert megújuló energia, a kék biogazdaság, a biotechnológia és a sóatlanítás;
- F. mivel a kék gazdaság fejlesztésével kapcsolatos ágazati prioritások tagállamonként eltérhetnek, egyrészt a hagyományos vagy megszilárdult ágazatok múltbeli fejlődése, másrészt a meglévő erőforrások és az egyes tagállamok kialakulóban lévő ágazataiban rejlő fejlesztési lehetőségek függvényében;

⁽¹⁷⁾ <http://bluegrowthvigo.eu/>

2022. május 3., kedd

- G. mivel a kék gazdaságban rejlő lehetőségek kiaknázása nem szolgálhat ürügyként arra, hogy a tengereken és óceánokon olyan erőforrás-hasznosítási formákat és növekedési modelleket alkalmazzanak, amelyek már eddig is fenntarthatatlannak bizonyultak; mivel a tengeri és óceáni erőforrásokat szigorúan a hatékony gazdálkodás és megőrzés követelményeivel összhangban kell felhasználni, a tengeri ökoszisztémák egyensúlyának megváltoztatása nélkül;
- H. mivel a tengeri területrendezésről szóló irányelv kimondja, hogy a tagállamoknak figyelembe kell venniük az olyan tevékenységek és használati formák kölcsönhatásait, mint az akvakultúra, a halászat, valamint a megújuló energia előállítására szolgáló létesítmények és infrastruktúrák, továbbá a tenger alatti kábelek, elő kell segíteniük az érintett tevékenységek együttes létezését, és ökoszisztémaalapú megközelítést kell alkalmazniuk;
- I. mivel egy olyan kék gazdaságnak, amely az ökológiai korlátokon belül fejlődik, tehát amely nemcsak a halászatot és az akvakultúrát, hanem valamennyi érintett ágazatot magában foglalja, minden területen tiszteletben kell tartania a környezeti, társadalmi és gazdasági pilléreket ahhoz, hogy fenntarthatónak lehessen tekinteni;
- J. mivel a közös halászati politika arra törekszik, hogy garantálja a tengeri biológiai erőforrások megfelelő megőrzését és kezelését, valamint azt, hogy a halászati és akvakultúra-tevékenységek környezeti szempontból hosszú távon fenntarthatóak legyenek és összhangban legyenek az arra irányuló célkitűzésekkel, hogy gazdasági, társadalmi és foglalkoztatási előnyöket biztosítsanak és hozzájáruljanak az élelmiszerellátáshoz;
- K. mivel a közös halászati politikának hozzá kell járulnia a termelékenység növekedéséhez és a tisztességes életszínvonalhoz a halászati ágazatban, beleértve a kisüzemi halászati ágazatot is, valamint a stabil piacokhoz, és biztosítania kell az élelmiszerek rendelkezésre állását;
- L. mivel a 14. fenntartható fejlődési cél előírja az óceánok, tengerek és tengeri erőforrások megőrzését és fenntartható használatának előmozdítását, a 2. fenntartható fejlődési cél pedig az élelmezésbiztonság garantálását; mivel a 14.1. rész célja arra irányul, hogy meg kell előzni és 2025-ig jelentősen csökkenteni kell mindenféle tengerszennyezést, különösen amely a szárazföldi tevékenységekből, többek között a tengeri hulladékból és a tápanyagszennyezésből származik;
- M. mivel az óceánok döntő fontosságúak a földi élet szempontjából, mivel a légkör oxigéntartalmának 50 %-át állítják elő és az emberek által termelt szén-dioxid-kibocsátás mintegy 25 %-át és az éghajlati rendszer hőtöbbletének 90 %-át nyelik el, valamint a globális éghajlat szabályozásához;
- N. mivel a tengeri biológiai sokféleség helyreállítása, védelme, megőrzése és fenntartható hasznosítása alapvető fontosságú a több millió faj élőhelyét jelentő óceánok egészsége és bolygónk egészségének védelme szempontjából, és a tengeri gazdasági tevékenységek alapját jelenti;
- O. mivel a tengeri és óceáni állományok tudományos megfigyeléséhez és értékeléséhez szükséges adatok gyűjtése – beleértve annak értékelését is, hogy ezek az állományok a biztonságos biológiai határértékeken belül vannak-e – alapvető fontosságú a velük való fenntartható gazdálkodás szempontjából;
- P. mivel az óceánok és a tengerfenék jelentős része, különösen a mélytengeri területek továbbra is feltáratlanok, és mivel további kutatásokra van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a kék gazdaság keretében végzett tevékenységek teljes mértékben fenntarthatóak legyenek;
- Q. mivel a halászat és az akvakultúra a kék gazdaság kulcsfontosságú ágazatai, és az élelmezésbiztonság és az emberi egészség szempontjából létfontosságú fehérjék és mikrotápanyagok forrásai;
- R. mivel Európában nagy nyomás nehezedik a tengeri biológiai sokféleségre, és az értékelt tengeri fajok és élőhelyek nagy része „kedvezőtlen” vagy „ismeretlen” védeltségi helyzetben van; mivel a tengerek biológiai sokféleségének csökkenése jelentős környezeti, társadalmi és gazdasági hatást gyakorol az EU halászati ágazatára, a part menti és szigeti területekre és a legkülső régiókra, és ezért azt vissza kell fordítani; mivel a biológiai sokféleséget valamennyi érdekelt féllel, különösen a halászati ágazattal és a tudományos közösséggel együttműködve kell helyreállítani;
- S. mivel a part menti és a szigeteken élő közösségek alapvető érdekelt felek a kék gazdaságban rejlő lehetőségekről és azok kiaknázásáról folytatott vitában;

2022. május 3., kedd

- T. mivel az uniós halászok és haltenyésztők Unió-szerte alapvető szerepet játszanak a területi identitás, a kulturális hagyományok, az élelmezésbiztonság, a foglalkoztatás és a jövedelmek védelmében és támogatásában;
- U. mivel a kisüzemi halászat sajátos jellemzőkkel és szükségletekkel rendelkezik;
- V. mivel a rekreációs célú halászat nagy értékű és fenntartható idegenforgalmi tevékenységként hozzájárulhat a part menti közösségek jövedelmének diverzifikálásához;
- W. mivel a nők fontos szerepet játszanak a halászati és akvakultúra-ágazatban; mivel láthatóságukat növelni kell, és az ágazatban biztosítani kell a foglalkoztatáshoz való egyenlő hozzáférést és a megfelelő jogi elismerést;
- X. mivel az ENSZ 3., 6., 9. és 12. fenntartható fejlődési célja hangsúlyozza az állatok egészsége, a jó vízminőség, a fenntartható innováció, valamint a fenntartható fogyasztás és termelés fontosságát a kék gazdaságban;
- Y. mivel a víziállatok egészsége és jólléte összefügg az élelmiszertermékek minőségével; mivel a rossz állatjóléti és állattenyésztési körülmények növelhetik a betegségek kockázatát;
- Z. mivel a szárazföldi mezőgazdaság jelentős hatást gyakorol a tengeri ökoszisztémákra és a halászatra, különösen a nitrogénalapú műtrágyák használata és a vízi környezet eutrofizációja révén;
- AA. mivel a halászok nagyon fontos szerepet játszanak az elhagyott tengeri hulladék összegyűjtésében, akár célzott kampányok keretében, akár a halászati műveletek során a hulladék alkalmoszerű összegyűjtése révén;
- AB. mivel az európai tengerek jó környezeti állapotának elérésére és a túlhalászás megszüntetésére irányuló 2020-as célkitűzések nem teljesültek;
- AC. mivel 2018-ban az uniós halászati ágazat mintegy 163 600 munkahelyet biztosított, és az uniós halászflootta 2019-ben mintegy 4,1 millió tonna élő halat fogott ki; mivel az EU 27 tagállamában 2018-ban 1,1 millió tonna vízi élőlényt termeltek ki 3,7 milliárd euró értékben ⁽¹⁸⁾;
- AD. mivel az EU a halászati és akvakultúra-termékek nettó importőre, és továbbra is függ az importtól a vízi élelmiszerek fogyasztásának nagy része tekintetében, ami 2018-ban a behozatal összértékének 34 %-át tette ki; mivel az Unióba importált halászati termékeknek legalább olyan szintű fenntarthatósági normáknak kell megfelelniük, mint az uniós termékeknek; mivel az uniós halászati importnak közvetlenül kapcsolódnia kell a fenntartható munkahelyekhez az import-, a feldolgozó- és a kiskereskedelmi ágazatban;
- AE. mivel az uniós halászat, akvakultúra és part menti közösségek már megéreztek az éghajlatváltozás hatásait; mivel az éghajlati válság jelentős hatást gyakorol Európa tengereinek egészségére, és káros hatással van a kék gazdaság, különösen a halászat és az akvakultúra ellenálló képességére;
- AF. mivel a Covid19-világjárvány hatással volt a kék gazdaság több ágazatára is, különösen a tengerparti és tengeri turizmusra; mivel a kék gazdaság segíthet a jelenlegi válság által okozott gazdasági és társadalmi károk helyreállításában;
- AG. mivel a Covid19-világjárvány jelentős gazdasági hatást gyakorolt a halászati és akvakultúra-ágazatban foglalkoztatottakra a kereslet visszaesése, valamint számos hajón a nem megfelelő egészségügyi és biztonsági körülmények együttes hatása miatt; mivel a világjárvány által okozott piaci zavarok Unió-szerte negatívan érintették a halászokat; mivel a halászoknak ennek ellenére is sikerült jó minőségű élelmiszert biztosítaniuk, és éppen ezért különös figyelmet kell fordítani rájuk, tekintettel az uniós élelmiszer-ellátás biztonságában betöltött fontos szerepükre;
- AH. mivel a pandémiás helyzet bebizonyította, hogy a globális egészségügy és az élelmiszerrendszerek jövője szempontjából fontos a reziliens környezet, amelyet az erőforrások kezelése során fenntartható gyakorlatoknak kell támogatniuk;

⁽¹⁸⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Fishery_statistics#Fisheries:_the_factors_of_production.

2022. május 3., kedd

- AI. mivel a part menti közösségeknek a gazdasági és társadalmi sokkhatások elviselése érdekében diverzifikálniuk kell bevételforrásaikat;
- AJ. mivel bevételforrásaik diverzifikálása során a part menti és távoli közösségeknek ellenálló képességre kell szert tenniük az éghajlatváltozás jelentette és egyéb sokkhatásokkal szemben;
- AK. mivel a tengeri és part menti turizmus a kék gazdaság egyik pillérét képezi, mivel az EU idegenforgalmi szálláshelyeinek több mint fele part menti területeken található, és a vendégéjszakák 30 %-át part menti üdülőhelyeken töltik el; mivel a Bizottság „Turizmus és közlekedés 2020-ban és azon túl” című közleménye (COM(2020)0550) hangsúlyozza Európa szárazföldi és tengeri természeti tőkéje védelmének és helyreállításának fontosságát;
- AL. mivel a tengeri és a part menti turizmus a kék gazdaságban a foglalkoztatás 60 %-át teszi ki; mivel a versenyképes, reziliens és társadalmilag méltányos kék gazdasághoz magasan képzett és szakképzett szakemberekre van szükség; mivel a „kék munkahelyek” előmozdíthatják a növekedést és a karrierlehetőségeket;
- AM. mivel a horgászturizmus mint ágazat új bevételi forrást jelenthet a part menti közösségek számára, miközben biztosítja a halállományok fenntarthatóságát és jó állapotát, valamint társadalmi és egészségügyi előnyöket nyújt;
- AN. mivel a rekreációs célú halászat már most is fenntartható és értékes idegenforgalmi lehetőség és kiegészítő tevékenység számos közösség számára Európa-szerte; mivel számos országban egyre nagyobb az érdeklődés a rekreációs célú halászat iránt, különösen a Covid19-világjárványt követően;
- AO. mivel a part menti régiókban a fenntartható infrastruktúra fejlesztése elő fogja segíteni a biológiai sokféleség, a part menti ökoszisztémák és tájkép megőrzését, ami erősíteni fogja a turizmus és a part menti gazdaságok fenntartható fejlődését;
- AP. mivel a kék gazdaság létfontosságú szerepet játszik a legkülső régiók jólétében, amelyek elszigeteltségük miatt különösen függenek a kék gazdaságon alapuló tevékenységektől, például a tengeri közlekedéstől, a hajózástól és a turizmustól;
- AQ. mivel a kikötők alapvető szerepet játszanak a fenntartható kék gazdaság célkitűzéseinek elérésében, és mivel a kikötők fenntarthatóságának növelése elő fogja segíteni a part menti közösségek fenntartható fejlődését; mivel a kikötők a legkülső régiókban az áru- és személyszállítás fontos csomópontjai;
- AR. mivel a kikötők kulcsfontosságúak a régiók és országok összeköttetései és gazdasága szempontjából, és fontos szerepet játszanak a fenntartható fejlődés előmozdításában, amely hozzájárul a biológiai sokféleség csökkenésének kezeléséhez, amint azt a 2030-ig tartó időszakra szóló új uniós biodiverzitási stratégia is kijelenti; mivel a kikötők szerepe az európai ipari környezet változása (például a tengeri megújuló energia terjedése) nyomán is fejlődni fog;
- AS. mivel az uniós hajógyárak kihasználhatnák az energiahatékony szolgáltató hajók gyorsan növekvő és innovatív piacában rejlő lehetőségeket;
- AT. mivel egy adott térségben a kék gazdasággal kapcsolatos különböző tevékenységek versenyt, szennyezést és a tengergazdálkodással összefüggő konfliktusokat idéznek elő, amelyek főként a halászati tevékenységeket, különösen a kisüzemi halászatot és a part menti közösségeket érintik; mivel a tengeri területrendezés alapvető fontosságú a verseny fokozódása, illetve a tengergazdálkodással kapcsolatos konfliktusok elkerülése érdekében;
- AU. mivel a tagállamoknak tengeri területrendezési terveik révén arra kell törekedniük, hogy hozzájáruljanak a tengeri energiaágazatok, a tengeri közlekedés és a halászati és akvakultúra-ágazatok fenntartható fejlődéséhez, valamint a környezet megőrzéséhez, védelméhez és állapotának javításához, beleértve az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciát is; mivel e tekintetben különös figyelmet kell fordítani a halászati és akvakultúra-ágazat érdekeire, és ezek nem szorulhatnak háttérbe, mialatt a tagállamok folytatják munkájukat és a nemzeti tengeri területrendezési tervek későbbi felülvizsgálatát;
- AV. mivel a Párizsi Megállapodás célja, hogy a globális felmelegedést az iparosodás előtti szinthez képest jóval 2 °C alatt, illetve lehetőség szerint 1,5 °C alatt tartsa;

2022. május 3., kedd

- AW. mivel az Éghajlatváltozási Kormányközi Testületnek az óceánok és a krioszféra helyzetét a változó éghajlat összefüggésében vizsgáló különjelentése bizonyítékkal szolgál arra vonatkozóan, hogy a reziliencia megerősítése szempontjából előnyökkel jár a tudományos ismeretek, valamint a helyi és őslakosok által őrzött ismeretek ötvözése;
- AX. mivel az Unió célja, hogy a zöld megállapodás célkitűzéseivel összhangban legkésőbb 2050-re klímasemlegessé váljon; mivel az EU azt a célkitűzést javasolta, hogy 2030-ra legalább 55%-kal csökkenjen a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás; mivel a tengeri megújuló energia az egyik olyan lehetőség, amelyet a tagállamok e cél elérése érdekében választhatnak; mivel ezen energiának kulcsszerepet kell játszania az említett célkitűzések elérésében a fenntarthatóság három pillérét figyelembe vevő integrált megközelítés révén;
- AY. mivel a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia keretében javaslatot kell kidolgozni a természet helyreállítására vonatkozó, jogilag kötelező célértékekre, összhangban azzal a célkitűzéssel, hogy az EU tengeri területeinek 30 %-át védeni kell, és ezen belül 10 %-ra szigorú állományvédelmi intézkedéseknek kell vonatkozniuk;
- AZ. mivel az EU minden egyes tengeri régiójára vonatkozóan konkrét iránymutatásokra és stabil tervekre van szükség a védett tengeri területekre vonatkozó célkitűzések tekintetében;
- BA. mivel a legkülső régiók gazdag biológiai sokféleséggel rendelkező valódi természeti laboratóriumok és rezervátumok, amelyek sürgős védelemre szorulnak, különösen a főként szigetszoport jellegük miatt, és mivel jelentős part menti területtel rendelkeznek;
- BB. mivel az ökoszisztémák kezeléséhez holisztikus megközelítésre van szükség, amely figyelembe veszi a biológiai sokféleség csökkenésének valamennyi okát, például az éghajlatváltozást, az óceánok savasodását, az idegen fajok megjelenését és a part menti eróziót; mivel a tengeri erőforrásokkal való gazdálkodás és azok megőrzése kapcsán átfogó szemléletre, keretrendszerre és ökoszisztéma-alapú megközelítésre van szükség;
- BC. mivel az éghajlatváltozás egyre nagyobb változásokat idéz elő a különböző halfajok megoszlása és vándorlási szokásai tekintetében, és kihat az e tényezőktől erősebben függő fejlődő országok kisüzemi halászatára;
- BD. mivel az illegális halászat komoly fenyegetést jelent a tengeri erőforrásokra nézve, kimeríti a halállományokat, tönkreteszi a tengeri élőhelyeket, tisztességtelen versenyt teremt és veszélyezteti a part menti közösségek és a szigetek halászati vállalkozásainak megélhetését;
- BE. mivel létfontosságú, hogy a tagállamok egyszerű, átlátható és hatékony uniós halászati ellenőrzési rendszert vezessenek be annak biztosítása érdekében, hogy az ágazat fenntarthatósági céljai teljesüljenek;
- BF. mivel a fogyasztás diverzifikálása során a fogyasztói magatartás szempontjából alapvető fontosságú a jobb nyomonkövethetőség és a tápértékre, eredetre és az előállítási helyre vonatkozó információkhoz való hozzáférés;

Az EU kék gazdaságának átfogó megközelítése

1. üdvözlöi a Bizottságnak az Unió fenntartható kék gazdaságára vonatkozó új stratégiáját; sajnálja azonban, hogy nincsenek konkrét célkitűzések a különböző ágazatok, különösen a halászat és az akvakultúra számára, amelyek a kék gazdaság fontos ágazatai; felhívja a figyelmet arra, hogy az új jogalkotási javaslatoknak és cselekvési terveknek mindig a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismereteken, valamint környezeti, társadalmi és gazdasági hatástanulmányokon kell alapulniuk;
2. kéri a kék gazdaság fogalmának tág meghatározását, amely kiterjed az óceánokkal, tengerekkel és part menti területekkel kapcsolatos valamennyi ágazati és ágazatközi tevékenységre, beleértve a közvetlen és közvetett támogatási tevékenységeket is, és amelyben a halászati ágazatot megfelelően figyelembe veszik; felhívja a figyelmet az innováció horizontális jelentőségére mindezen – akár hagyományos, akár újonnan kialakuló – tevékenységekben;
3. felhívja a figyelmet, hogy a kék gazdaság különböző ágazatait átfogó módon kell megközelíteni, elismerve és tiszteletben tartva a különböző tagállamok prioritásait, és támogatva őket e prioritások fejlesztésében;
4. hangsúlyozza, hogy a kék gazdaság ágazata összességében kulcsfontosságú szerepet játszik, különösen a legkülső régiókban, és hozzájárulhat az éghajlatváltozás hatásainak enyhítéséhez, a természet-alapú megoldások előmozdításához, valamint a tengeri és vízi erőforrások jobb hasznosításához;

2022. május 3., kedd

5. felhívja a figyelmet a kék gazdaság néhány hagyományosabb ágazatának (többek között a halászat és a hajógyártás és -javítás) negatív tendenciáira és nyilvánvaló hanyatlására, ami különösen azokban a régiókban tapasztalható, ahol e tevékenységek meghatározó szerepet játszanak, gazdasági tevékenységet generálnak az értéklánc felsőbb és alsóbb szakaszain egyaránt, munkahelyeket hoznak létre és előmozdítják a növekedést; úgy véli, hogy a kék gazdaságra irányuló stratégiák nem hagyhatják figyelmen kívül e tevékenységeket és régiókat, és ki kell emelniük az innovációban rejlő lehetőségeket a tapasztalt hanyatlás visszafordítása szempontjából;
6. kiemeli, hogy a kék gazdaság előmozdítása kulcsfontosságú a gazdaság egészének fellendítéséhez és a Covid19-világjárvány által súlyosan érintett számos ágazat, mint például a közlekedés és a turizmus gazdasági és szociális vonatkozásainak helyreállításához;
7. kéri az összes rendelkezésre álló pénzügyi eszköz – köztük a strukturális és beruházási alapok – jobb és összehangoltabb végrehajtását a kék gazdaságra vonatkozó stratégia jobb előmozdítása érdekében;
8. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal szoros együttműködésben mérje fel a halászati ágazat sajátos szükségleteit a kék gazdaság finanszírozása kapcsán (ágazati, regionális, nemzeti és európai szinten) azzal a céllal, hogy ki lehessen aknázni annak növekedési és munkahely-teremtési potenciálját;
9. hangsúlyozza, hogy a kék gazdaság kialakításához a tudásba való fokozottabb beruházásra van szükség, és hogy a tengeri környezet működésének jobb megértése érdekében az Uniónak és a tagállamoknak jelentős finanszírozást kell biztosítaniuk olyan rendszerek keretében, amelyek garantálják a folytonosságot és a hosszú távú kiszámíthatóságot;
10. hangsúlyozza, hogy megfelelő pénzügyi támogatásra van szükség a kék gazdaság számára a kutatásba, a technológiába és az infrastruktúrába történő nagyszabású uniós és tagállami szintű beruházások lehetővé tétele érdekében; felhívja ezért a Bizottságot és az iparágat, hogy értékeljék a tengeri szállításra vonatkozó uniós – többek között a magánszektorral kötött – partnerségek uniós és nemzetközi szintű létrehozásának előnyeit a jelenlegi nemzetközi kereskedelem és ellátási lánc kihívásainak kezelése, az ágazaton belüli innováció és versenyképesség ösztönzése, a dekarbonizációhoz való hozzájárulás, a part menti villamos energia infrastruktúrájának létrehozása, valamint a kikötőkben és teherterminálokban az alternatív üzemanyagok töltése és szállítása céljából, továbbá az Atlanti-óceán, a Földközi-tenger és a Balti-tenger kikötőire vonatkozó hulladékgyűjtési tervek kidolgozása érdekében; üdvözli ezért a klímasemleges, fenntartható és termelékeny kék gazdaságra irányuló európai partnerség létrehozását, amelynek célja a nemzeti, regionális és uniós kutatási és innovációs prioritások összehangolása;
11. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vezessenek be új projekteket és új eszközöket a kék gazdaság valamennyi érdekelt fele számára, hogy tevékenységeiket a természeti erőforrások felelős és fenntartható használatára, a dekarbonizációra és a körforgásos gazdaságra alapozzák; hangsúlyozza, hogy a fenntartható kék gazdaságnak az ökológiai korlátokon belül kell fejlődnie, tudományos szakvéleményeken kell alapulnia, és elő kell mozdítania az egészséges tengeri környezetet;
12. hangsúlyozza, hogy a kék gazdaság valamennyi ágazata esetében integrált, ökoszisztéma-alapú megközelítést kell alkalmazni;
13. felhívja a Bizottságot, hogy olyan jogalkotási és nem jogalkotási kezdeményezéseket javasoljon, amelyek megfelelő hatásvizsgálaton alapulnak a halászati és akvakultúra-ágazatra gyakorolt hatásuk szempontjából, és amelyek révén a kék gazdaság alapvető pillérré válhat az európai zöld megállapodás és a kapcsolódó uniós stratégiák átfogó célkitűzéseinek megvalósításában; hangsúlyozza, hogy a kék gazdaság szükséges átalakulása ösztönözni fogja az innovációt, és támogatni fogja a munkahelyteremtést és a gazdasági lehetőségeket;
14. kiemeli, hogy a part menti és az óceánoktól függő közösségek hozzájárulhatnak egy fenntartható kék gazdasági ágazat fejlődéséhez, amely figyelembe veszi sajátos körülményeiket és szükségleteiket; kiemeli, hogy ezek a közösségek sokféle kísérleti projektet vezethetnek, például a tengeri megújulóenergia-technológiákkal, a természet-alapú tevékenységek fejlesztésével, valamint a fenntartható halászat és akvakultúra egészséges, reziliens és biztonságos élelmiszerrendszerekhez való hozzájárulásával kapcsolatos projekteket;
15. úgy véli, hogy a part menti és szigeti – különösen halászattal foglalkozó – közösségeket teljes mértékben be kell vonni a kék gazdaság fejlesztésének valamennyi szakaszába, mivel ez előfeltétele az e gazdaságban rejlő innovációs, munkahely-teremtési, jóléti és fenntartható fejlődési potenciál kihasználásának;

2022. május 3., kedd

16. hangsúlyozza, hogy a kék gazdaság valamennyi ágazata tekintetében holisztikus megközelítésre van szükség, amely megfelelően figyelembe veszi azok kölcsönhatásait annak biztosítása érdekében, hogy az egyik ágazat tevékenységei ne akadályozzák a másik tevékenységeit, illetve ne ütközzenek azokkal; megjegyzi, hogy ez a tengeri környezet védelme szempontjából is jelentőséggel bír; hangsúlyozza az együttműködésen alapuló, inkluzív és ágazatközi tengeri területrendezés szükségességét; e tekintetben hangsúlyozza a hatékony ökoszisztéma-alapú tengeri területrendezés fontosságát az ökológiai, társadalmi és gazdasági célkitűzések elérése szempontjából, többek között a klímasemleges társadalomra való átállással összefüggésben; úgy véli, hogy a tengeri területrendezés szinergiákat fog teremteni az ágazatok között, és biztosítani fogja a halászok megélhetését; sajnálja, hogy a legtöbb tagállam késleltette a 2014/89/EU irányelvben előírt tengeri területrendezési tervek kidolgozását; felkéri a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy az irányelv 2022-ben esedékes felülvizsgálatát időben terjessze elő, és azt szükség esetén korrekciós kezdeményezésekkel egészítse ki;
17. hangsúlyozza, hogy az EU fenntartható kék gazdaságával kapcsolatos új elképzelést megvalósító kezdeményezés-eknek figyelembe kell venniük a szárazföld és a tenger közötti kölcsönhatásokat;
18. hangsúlyozza a harmadik országokkal való kétoldalú partnerségi megállapodások, különösen a fenntartható halászati partnerségekre és a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemre vonatkozó megállapodások megkötésének fontosságát; hangsúlyozza, hogy a kétoldalú partnerségi megállapodásoknak arra kell törekedniük, hogy megfeleljenek a legmagasabb szintű környezeti, gazdasági és társadalmi fenntarthatósági kritériumoknak, és a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeken kell alapulniuk;
19. aggodalmát fejezi ki az uniós vizeken kívül tapasztalt jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászati tevékenységek miatt; emlékeztet arra, hogy az olcsó lobogó alkalmazásának gyakorlata által megkönnyített jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat károsan hat az élelmezésbiztonságra és a part menti országok lakosságának megélhetésére, amellett hogy a kalóztevékenységeknek is termékeny táptalaja; szorgalmazza egy erőteljes globális, vízszatartó erejű szankciókat előíró rendszer, valamint a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászattal szembeni küzdelem összetett megközelítésének kialakítását; hangsúlyozza, hogy korlátozni kell az olcsó lobogók és a lobogóváltás alkalmazását, valamint megoldást kell találni a tengeri átrakodási műveletek problémájára, tekintve, hogy ezek fontos lépések ahhoz, hogy fel lehessen számolni a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat által kihasznált kiskapukat; tágabb összefüggésben felhívja az Uniót, hogy erősítse meg a korrupcióellenes kapacitásépítést azáltal, hogy ösztönzi a nemzeti ügynökségek közötti együttműködést, fokozza a nemzetközi együttműködést, uniós támogatás révén javítja a fejlődő országokban a halászati szereplők felügyeletét, valamint támogatja a nyomon követéssel, ellenőrzéssel és felügyelettel foglalkozó regionális központokat és munkacsoportokat;
20. hangsúlyozza, hogy a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat ellen folyamatos, hatékony és átfogó módon kell fellépni; felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a „sárga lapos” eljárás alá tartozó államokkal folytatott megbeszéléseit; hangsúlyozza a termékek nyomon követhetőségének, valamint az illegális halászatból származó tengeri eredetű termékek behozatala betiltásának fontosságát; felhívja a tagállamokat, hogy alkalmazzanak valóban keményvonalas megközelítést a gyanús harmadik országokból származó hajók kirakodásával kapcsolatban;
21. hangsúlyozza, hogy fontos fokozni a Földközi-tengerrel – különösen annak déli partján – határos országokkal folytatott párbeszédet, valamint növelni a kék gazdaság ágazataiban folytatott nemzetközi együttműködést célzó projektek (Interreg Next Med, Interreg Euro-MED program 2021–2027, Switch Med stb.) finanszírozását;
22. hangsúlyozza, hogy egyes Unión kívüli flották, amelyek ugyanazon a területen halásznak és halászati termékeket exportálnak az európai piacra, alacsonyabb fenntarthatósági normákkal rendelkeznek, ami negatívan befolyásolja az európai halászok versenyképességét;
23. hangsúlyozza, hogy egyenlő versenyfeltételeket kell teremteni a harmadik országokból importált termékekkel, biztosítva, hogy az EU-ban fogyasztott valamennyi halászati és akvakultúra-terméket fenntartható élelmiszerrendszerekben termeljenek, és azok megfeleljenek a zöld megállapodás célkitűzéseinek; felhívja a Bizottságot, hogy fogadjon el minden szükséges intézkedést egy általánosan tisztességes versenykörnyezet biztosítása érdekében a Kereskedelmi Világszervezet keretében és különösen az uniós kereskedelmi megállapodásokban;
24. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy folytassák az uniós hajókon dolgozó harmadik országbeli állampolgárok jogainak erősítését és munkakörülményeik javítását, továbbá biztosítsanak tisztességes fizetést a halászati és akvakultúra-ágazatban, valamint a kék gazdaság minden más ágazatában dolgozók számára;
25. hangsúlyozza, hogy a tengeri és édesvízi biológiai sokféleség védelmének, megőrzésének, fenntartható kezelésének és helyreállításának előmozdítása – és emellett más fenntartható fejlődési célok támogatása – érdekében meg kell erősíteni az együttműködést és össze kell hangolni a fellépéseket a jelenleg működő multilaterális fórumokkal, például az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményével, a Biológiai Sokféleség Egyezményével, valamint a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrenddel és más kapcsolódó nemzetközi és többoldalú folyamatokkal; hangsúlyozza, hogy a kínai Kunmingban tartott COP15 jó lehetőséget kínál arra, hogy e tekintetben globális intézkedésekről állapodjanak meg;

2022. május 3., kedd

26. tudomásul veszi a célkitűzést, amely 2030-ra védelem alá kívánja helyezni a világ óceánjainak 30 %-át, ugyanakkor figyelmeztet arra, hogy ez nem történhet az élelmezésbiztonság, a halászok és az akvakultúra-termelők, az őslakos népek és a helyi közösségek rovására;
27. üdvözli a Bizottság azon kötelezettségvállalását, hogy három hatalmas védett tengeri területet jelöl ki a Déli-óceánon; sajnálja, hogy az Antarktisz Tengeri Élővilágának Védelmével Foglalkozó Bizottság (CCAMLR) 2021-ben ismét nem tudott megállapodásra jutni ezekről a védett területekről;
28. kiemeli a helyi és regionális hatóságok szerepét, amelyek felelősek a további védett tengeri területeknek a tagállamokkal együtt történő azonosításáért és kijelöléséért;
29. emlékeztet arra, hogy egyre több kutatás – többek között az Éghajlatváltozási Kormányközi Testületnek az óceánok és a krioszféra helyzetét a változó éghajlat összefüggésében vizsgáló különjelentése is – azt támasztja alá, hogy a biológiai sokféleséggel, valamint az éghajlatváltozás mérséklésével és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással kapcsolatos célkitűzések jobban megvalósíthatók, ha a halászok és a helyi közösségek közvetlen ellenőrzést gyakorolnak a megélhetésüket biztosító erőforrásokkal való gazdálkodás felett; hangsúlyozza, hogy a part menti közösségek által kezelt ökoszisztémák a leggazdagabbak és legertermékenyebbek közé tartoznak, és ahhoz is hozzájárulnak, hogy a part menti területek képesek legyenek alkalmazkodni az éghajlatváltozás következményeihez; kiemeli, hogy a tengeri területrendezés magában rejti a nagyarányú tengeri területszerzés kockázatát; ezért hangsúlyozza, hogy gondoskodni kell a kisüzemi halászat védelméről, biztosítani kell a felelősségteljes tulajdonosi irányítást, a kék gazdaságban tevékenykedő kedvezményezett uniós vállalkozásokat pedig felelősségre kell vonni, ha tevékenységeik sértik az emberi jogokat;
30. felhívja az Uniót és a partnerországokat, hogy az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló stratégiáikban támaszkodjanak az őslakosok ismereteire, és aktívan mozdítsák elő a részvételen alapuló irányítást, amely hatékonyan bizonyult a part menti közösségek rezilienciájának megerősítésében;
31. úgy véli, hogy a nemzetközi óceánpolitikai irányításnak ágazatközi alapon kell foglalkoznia a kék gazdasággal, egyenlő bánásmódot biztosítva valamennyi tengeri gazdasági tevékenység számára; támogatja, hogy az óceánokat az emberiség közös erőforrásoként ismerjék el, és kéri, hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodások mindig legyenek összhangban a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési célokkal, az uniós környezetvédelmi kötelezettségekkel és célkitűzésekkel, valamint a közös halászati politika szerinti kötelezettségekkel és célkitűzésekkel;
32. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodások által nyújtott ágazati támogatás gyakran nem közvetlenül a harmadik országok helyi halászatának és part menti közösségeinek javát szolgálja, ezért felhívja a Bizottságot, hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodásokat szorosan kapcsolja össze az Uniós fenntartható fejlődéssel kapcsolatos programozásával;
33. hangsúlyozza, hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodásoknak a helyi kék gazdaságok fejlesztését szolgáló eszközökké kell válniuk; úgy véli, hogy az adatok elégtelensége megnehezíti annak értékelését, hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodások mennyiben járulnak hozzá a fenntartható fejlődési célok eléréséhez a partnerországokban; sürgeti az Uniót, hogy növelje a fenntartható halászati partnerségi megállapodások átláthatóságát, az e megállapodások szerinti adatgyűjtést (különösen a fogások, a hajók lajstromozása és a munkafeltételek tekintetében) és a jelentéstételi követelményeket, valamint hozzon létre egy központosított társadalmi-gazdasági adatbázist valamennyi uniós hajóról, függetlenül azok működési helyétől;
34. hangsúlyozza, hogy valamennyi érdekelt felet be kell vonni a fenntartható halászati partnerségi megállapodásokról szóló tárgyalásokba, és a megállapodások végrehajtási időszaka során is biztosítani kell számukra a részvételt, továbbá gondoskodni kell arról, hogy az e partnerségek által leginkább érintett közösségek szükségleteit figyelembe vegyék;
35. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy nem ellenőrzi a finanszírozás végrehajtását és megfelelő felhasználását; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodások keretében nyújtott ágazati támogatás sok esetben nem jár közvetlen előnyökkel a kisüzemi halászok számára; felhívja a Bizottságot, hogy a part menti közösségek szempontjából vett hozzáadott érték növelése érdekében szorosan kapcsolja össze a fenntartható halászati partnerségi megállapodásokat az uniós fejlesztési támogatással; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy az uniós közpénzek felhasználásának jobb nyomonkövethetősége érdekében proaktívan tegyen közzé éves jelentéseket arról, hogy miként használják fel az ágazati támogatásokat;
36. üdvözli a regionális tengeri egyezmények és a regionális halászati gazdálkodási szervezetek szerepét; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot arra, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek lássanak el ambiciózus feladatokat a fejlődő országok és a nemzetközi vizek halászati erőforrásainak védelme érdekében, amely mindenképp bizonyos fajok, például a trópusi tonhal állománygazdálkodásának javításával, a visszadobások csökkentésével, a veszélyeztetett fajok és tengeri ökoszisztémák védelmét szolgáló elővigyázatossági megközelítés alkalmazásával, valamint a rendelkezésre álló adatok, a szabálykövetés és a döntéshozatal átláthatóságának javításával valósul meg;

2022. május 3., kedd

37. tágabb összefüggésben felszólít a halászati gazdálkodási gyakorlatok és ellenőrzés javítására, valamint az ökocímkezés és az új technológiák, így például a blokklánc-technológia fejlesztésére a termékek nyomonkövethetőségének javítása érdekében;
38. felhívja az Uniót, hogy nyújtson technikai segítséget a fejlődő országok termelői, különösen a kisüzemi termelők számára;
39. emlékeztet arra, hogy – amint azt a nemzetközi jog, a vonatkozó nemzeti jogszabályok, a pánafrikai és regionális halászati politikák és egyéb eszközök rendelkezései is előírják – létre kell hozni egy, a nyugat-afrikai halászatban részt vevő valamennyi államot magában foglaló regionális halászati gazdálkodási szervezetet, különösen a közös állományok, így például a kisméretű nyílt vízi halak állományai kiaknázásának kezelése érdekében; úgy véli, hogy e gazdálkodási rendszernek egy elővigyázatossági és ökoszisztéma-alapú megközelítést kell követnie, biztosítva, hogy a teljes kifogható mennyiség a biztonságos biológiai határokon belül maradjon;
40. sürgeti az EU-t, hogy a jövőbeli „EU–Afrika kék munkacsoport” munkájának szilárd megalapozásaként hatékonyan mozdítsa elő és védje meg Afrikában a kisüzemi halászatot, amely az óceáni térségekben élők elsődleges megélhetési forrását jelenti, többek között finanszírozást biztosítva a FAO által kibocsátott, a fenntartható kisüzemi halászatra vonatkozó nemzetközi iránymutatások végrehajtásához;
41. hangsúlyozza, hogy – egyéb tényezők mellett – a halliszt és a halolaj előállítás is szerepet játszhat a fejlődő országokban, különösen Nyugat-Afrikában tapasztalható túlhalászásban; kötelező átvilágítási intézkedéseket szorgalmazt az biztosítandó, hogy a tengeri eredetű élelmiszerek ellátási láncának egésze tisztességes, teljes mértékben nyomon követhető legyen, ne használjon jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatból származó termékeket, és annak során ne fordulhassanak elő emberi jogi jogsértések, beleértve az emberkereskedelmet és a rabszolgaságot is;
42. üdvözli a regionális tengeri egyezmények és regionális halászati gazdálkodási szervezetek szerepét a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismereteken alapuló irányítás megerősítésében, amelyeknek minden szereplő számára könnyen elérhetőnek kell lenniük;
43. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot arra, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek lássanak el ambiciózus feladatokat a fejlődő országok és a nemzetközi vizek halászati erőforrásainak védelme érdekében, amely mindenekelőtt bizonyos fajok, például a trópusi tonhal állománygazdálkodásának javításával, a visszadobások csökkentésével, a veszélyeztetett fajok és tengeri ökoszisztémák védelmét szolgáló elővigyázatossági megközelítés alkalmazásával, valamint a rendelkezésre álló adatok, a szabálykövetés és a döntéshozatal átláthatóságának javításával valósul meg;
44. felhívja a Bizottságot, hogy aktívan folytassa és mozdítsa elő az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra és annak mérséklésére irányuló célkitűzések beépítését a fenntartható halászati partnerségi megállapodásaiba és a regionális halászati gazdálkodási szervezetek döntéshozatalába;
45. uniós és tagállami szintű intézkedéseket kér annak érdekében, hogy fokozzák a globális halászati irányítás javítását célzó erőfeszítéseket a halászat átláthatóságára irányuló kezdeményezés és hasonló mechanizmusok révén;
46. emlékeztet arra, hogy a fenntartható erőforrás-gazdálkodást, amely a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményen és a legjobb társadalmi-gazdasági hatásvizsgálatokon alapul, kulcsfontosságú prioritásként kell kezelni az uniós stratégiai menetrend célkitűzéseinek elérése érdekében, és annak a kétoldalú partnerségekben is meg kell jelennie;
47. hangsúlyozza, hogy a kék gazdaság a hagyományos tevékenységeken felül számos más tevékenységet is magában foglal, az új tevékenységek kidolgozását mindig hatásvizsgálatnak kell kísérnie, és átlátható tudományos megközelítés, hatékony konzultáció, valamint az összes érintett ágazat egyenlő részvétele révén elő kell segíteni e tevékenységek fenntartható megszervezését a kék gazdaságban;
48. kiemeli, hogy a tengeri ágazat kulcsfontosságú kapocs a nemzetközi összeköttetések, a globális kereskedelmi rendszer, az uniós gazdaság, annak versenyképessége, valamint az uniós régiók szempontjából; kiemeli, hogy fontos megerősíteni a kikötők szerepét, és be kell ruházni az intelligens infrastruktúrákba, valamint a kikötők fejlesztésébe és irányításába, ami várhatóan növelni fogja kapacitásaikat a bővülő kereskedelem kiszolgálása érdekében;
49. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hajtsanak végre beruházásokat az EU partjai mentén található kikötőkben a hátszaggal való hiányzó összeköttetésekre összpontosítva azzal az általános céllal, hogy növeljék a szállítás terén a rezilienciát, és a kikötőket logisztikai platformokká és stratégiai klaszterekké alakítsák a multimodális közlekedés, az energiatermelés, -tárolás és -elosztás, valamint a turizmus érdekében; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet a tengeri közlekedésből származó, üvegházhatást okozó gázok csökkentésére irányuló céljaként piaci alapú intézkedést vezessen be egy szén-dioxid-kompenzációs rendszer nemzetközi hajózásban történő megvalósítása és a kibocsátáscsökkentés reális útjának biztosítása érdekében;

2022. május 3., kedd

50. kiemeli, hogy a fenntartható és intelligens mobilitási stratégiáról szóló bizottsági közlemény célja, hogy 2030-ig forgalomba hozzák az első kibocsátásmentes hajókat, és hogy az EU a Horizont 2020 keretében már jelentős kutatásokat finanszírozott a hajók hibridizálása és villamosítása terén; felhívja a Bizottságot, hogy növelje az elektromos hajók támogatását a rövid útvonalak esetében;

51. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy valósítsák meg a transzeurópai közlekedési hálózat (TEN-T) részét képező, az atlanti-óceáni, a földközi-tengeri és a balti-tengeri területeket érintő kiemelt projekteket, különösen a határokon átnyúló térségekben és a jövőbeli TEN-T iránymutatások és a 2021–2027-es időszakra vonatkozó Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz részeként, hogy előmozdítsák és egyszerűsítsék és elegendő finanszírozással támogassák a TEN-T tengeri gyorsforgalmi utak teljes körű fejlesztését, hogy az áruk szélesebb körű elosztása érdekében jobban integrálják a rövid távú tengeri szállítást a szigeteket a kontinenssel összekötő kikötőkön és egy átfogó multimodális közlekedési rendszeren keresztül; hangsúlyozza, hogy alapvető fontosságú a zökkenőmentes és fenntartható személy- és áruszállítási láncok létrehozása valamennyi közlekedési mód tekintetében, különösen a vasúti, a tengeri és a belvízi közlekedésben; úgy véli, hogy a projekteknek különös figyelmet kell fordítaniuk az Atlanti-óceán, a Földközi-tenger és a Balti-tenger peremterületeinek, szigeteinek és legkülső régióinak igényeire az összeköttetések és a megközelíthetőség tekintetében;

52. kiemeli, hogy a kikötők felhasználhatók a kék gazdaság fellendítésére, mivel kulcsszerepet játszanak ezen ágazat gazdasági tevékenységeiben, és biztosíthatják az ágazat fenntartható és intelligens mobilitásra való átállását az európai zöld megállapodás elveivel összhangban; felhívja a Bizottságot, hogy csoportosítson át több uniós finanszírozási forrást a közlekedés hatékonyságának és a TEN-T törzshálózati kikötők hozzáférhetőségének javítására és a költségek csökkentésére, beleértve a folyamatos kotrásba, a csatornák elmélyítésébe és más kapacitásépítési intézkedésekbe való beruházást a kiválasztott kikötőkben; emlékezteti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy további beruházásokra van szükség a fenntartható és intelligens kikötői infrastruktúrákba, amelyek lehetővé teszik, hogy a kikötők multimodális mobilitási és közlekedési csomópontokká, valamint az integrált villamosenergia-rendszerek, a hidrogén és más alternatív üzemanyagok, illetve a hulladék-újrafelhasználás és a körforgásos gazdaság tesztelési helyszínéivé váljanak;

53. elismerését fejezi ki a vigói kikötőnek, amely az Unióban úttörőként először hajtotta végre az európai kék növekedési stratégiát;

54. üdvözli a FAO kék halászati kikötők hálózatára irányuló kezdeményezését, amelynek célja, hogy iránymutatásokat dolgozzon ki a kék gazdaság modelljére való átállás folyamatában lévő halászkikötők számára a bevált nemzetközi gyakorlatokat illetően annak érdekében, hogy a környezet védelme, valamint a társadalmi és gazdasági előnyök kihasználása révén javuljon e kikötők fenntarthatósága; támogatja, hogy a FAO állandó irodát létesítsen Vigo kikötőjében a kék kikötők világméretű hálózatának kialakítása és irányítása céljából;

Reziliencia, versenyképesség és foglalkoztatás

55. elismeri, hogy az EU gazdaságélénkítő erőfeszítéseinek a fenntarthatóság, a versenyképesség és a növekedés célkitűzései köré kell épülniük; hangsúlyozza, hogy fenntartható finanszírozási eszközökre van szükség ezen átállás ösztönzéséhez, többek között az állami és magánberuházások megerősítése révén;

56. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a kisüzemi halászati és akvakultúra-értékláncok fenntartható fejlődését a halászképzéstől a fogyasztókig, elősegítve a szelektív, nem romboló és energiahatékony halászati és akvakultúra-módszerek harmonizációját azáltal, hogy megkönnyítik az ismeretek megosztását az uniós kutatói közösséggel és előmozdíják a halászati termékek fenntartható forgalmazási módszereit, csökkentve ugyanakkor az adminisztratív terheket;

57. hangsúlyozza, hogy el kell ismerni a rekreációs célú halászat társadalmi-gazdasági értékét és az EU fenntartható kék gazdaságához való hozzájárulását; hangsúlyozza, hogy több és jobb adatra van szükség a rekreációs célú halászatról, beleértve annak az idegenforgalmi ágazathoz való hozzájárulását, a kisüzemi halászzal való kölcsönhatásait, környezeti hatásait, valamint társadalmi-gazdasági jelentőségét;

58. hangsúlyozza a part menti kisüzemi halászat fontosságát a kék gazdaság, valamint a part menti régiókban és szigeteken élő közösségek kulturális identitása szempontjából;

59. felhívja a tagállamokat, hogy a halászati lehetőségek elosztásakor teljes mértékben alkalmazzák a közös halászati politika 17. cikkében meghatározott átlátható és objektív kritériumokat;

2022. május 3., kedd

60. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a halászati és akvakultúra-ágazat méltányos és kiegyensúlyozott irányítása, valamint a part menti közösségek tevékenységeinek fejlesztésére irányuló beruházások ösztönzése érdekében tegyék meg a szükséges intézkedéseket a rekreációs célú tengeri, édesvízi és brakkvízi halászatra vonatkozó adatgyűjtés javítása érdekében, figyelembe véve e tevékenység környezeti hatását és társadalmi-gazdasági értékét;
61. hangsúlyozza az inkluzív tengeri területrendezés fontosságát a területért folytatott, más tevékenységek – például a halászat – kárára történő verseny minimalizálásában a kék gazdasághoz kapcsolódó új tevékenységek fejlesztése során; kiemeli, hogy a halászat és az akvakultúra központi szerepet betöltő ágazatok, amelyeknek megfelelő láthatóságot kell biztosítani a kék gazdaságban, ezért olyan stratégiát szorgalmaz, amely előmozdítja a kék gazdaság különböző tengeri és szárazföldi tevékenységei közötti kölcsönhatást oly módon, hogy az mindenki számára előnyös legyen;
62. sürgeti a Bizottságot, hogy támogassa a közösségek által megvalósított energiatermelési rendszerek fejlesztését, amelyek lehetővé teszik a part menti közösségek, köztük a halászok számára, hogy teljes mértékben részt vegyenek a megújulóenergia-termelés tervezésében és fejlesztésében, miközben a nyereséget visszaforgatják a helyi közösségbe;
63. felhívja a tagállamokat, hogy – a tengeri területrendezési rendelkezéseknek megfelelően – a halászok egyedi történelmi és hagyományos halászterületeit jelöljék ki olyan területekké, ahol tengeri megújuló energiaforrásokat nem lehet kitermelni;
64. hangsúlyozza, hogy a tengeri szélerműparkokat csak akkor szabad megépíteni, ha garantálható, hogy a kék gazdaság és az európai zöld megállapodás célkitűzéseivel összhangban ez nem jár sem negatív környezeti és ökológiai hatásokkal, sem pedig gazdasági, társadalmi-gazdasági és társadalmi-kulturális következményekkel a halászokra és az akvakultúra-termelőkre nézve;
65. üdvözli az olyan kezdeményezéseket, mint a Tengeri Szélenergia Megfigyelőközpontja, amely fórumot a galíciai regionális kormány hozott létre azzal a céllal, hogy megtalálja a lehetőségeket és egyensúlyba hozza a tenger azon felhasználási módjait, amelyek versenyezhetnek egymással, és amelyben részt vesz az ipari ágazat, a tengeri halászati ágazat és a kapcsolódó vállalatok és szervezetek;
66. tudomásul veszi, hogy a nyersanyag-kitermelő ipar a kék óceángazdaság egyik növekvő ágazata; hangsúlyozza az államok azon kötelezettségeit, amelyek szerint egyfelől tartózkodniuk kell az olyan intézkedésektől, így többek között a nagyszabású fejlesztési projektektől, amelyek hátrányosan érinthetik a belvízi és tengeri kisüzemi halászatot folytató halászok megélhetését, területeit vagy hozzáférési jogait, másfelől pedig előzetesen értékelniük kell a magánszervezetek által a nyersanyag-kitermelő iparban megvalósítandó projekteket annak érdekében, hogy felmérjék e projekteknek a helyi halász közösségek emberi jogaira gyakorolt esetleges negatív hatásait;
67. szorgalmazza egy átlátható és valamennyi érdekelt fél egyenlő részvételét biztosító, uniós szintű párbeszéd fórum létrehozását és a felek közötti kiegyensúlyozott erőviszonyok megerősítését az ágazatközi együttműködés, tapasztalatcsere és konfliktusrendezés előmozdítása érdekében;
68. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak konkrét intézkedéseket az új Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alap (ETHAA) és más uniós programok, például a helyreállítási és rezilienciaépítési mechanizmus vagy a Horizont Európa keretében a fenntartható halászati és akvakultúra-gyakorlatok területén rendelkezésre álló beruházási lehetőségek ösztönzésére, hozzáférhetőbbé tételére és teljes körű kihasználására a fenntartható halászati gyakorlatok és a fenntartható akvakultúra-tevékenységek érdekében, és biztosítsák, hogy a part menti, távoli és tengerentúli közösségek diverzifikálni tudják gazdaságaikat;
69. felhívja a Bizottságot, hogy építsen az ETHAA bevált gyakorlataira a rekreációs célú halászat alapuló turizmussal kapcsolatos projektek kidolgozása során, és továbbra is finanszírozza ezeket a projekteket az ETHAA-n keresztül;
70. hangsúlyozza, hogy átfogóbb stratégiákat kell kidolgozni annak érdekében, hogy a halászati és akvakultúra-ágazat, valamint a part menti területek alkalmazkodni tudjanak az éghajlatváltozás következményeihez és a közösségekre és azok megélhetésére gyakorolt hatásaihoz; hangsúlyozza, hogy minden ágazatnak hozzá kell járulnia az éghajlatváltozás mérsékléséhez, összhangban az európai zöld megállapodással és a hetedik és nyolcadik környezetvédelmi cselekvési programmal;

2022. május 3., kedd

71. úgy véli, hogy a közös halászati politikának az új közös agrárpolitikához hasonlóan szociális feltételeességet kell tartalmaznia, amelynek alapján szankciók írhatók elő a halászajók tulajdonosaival, az akvakultúra-termelőkkel és az ETHAA egyéb kedvezményezettjeivel szemben, amennyiben nem biztosítanak megfelelő munkakörülményeket valamennyi munkavállalójuk, köztük az idegymunkások és a migráns munkavállalók számára; kiemeli, hogy ez a szociális feltételeesség alapvető fontosságú a halászati és akvakultúra-ágazatban dolgozók munkahelyi méltóságának és szociális jogainak védelme szempontjából, hiszen hozzájárul a mindenkit megillető társadalmi igazságosság megvalósításához;

72. úgy véli, hogy a nagyobb állásbiztonság, a munkahelyi biztonság, a jobb jövedelmet biztosító, egészséges óceánok, valamint a szociális biztonság elengedhetetlen a nőknek és a fiatalabb generációknak a halászati és akvakultúra-ágazatba való vonzásához, amely biztosítja az ágazat megújulását és tartós túlélését;

73. üdvözli a nők fenntartható halászati és akvakultúra-értékláncokban betöltött szerepét, és ezért kéri, hogy garantálják számukra a tisztességes munkakörülményeket, az egyenlő béreket és a szociális biztonságot, valamint biztosítsák a döntéshozatali struktúrákban és folyamatokban való láthatóságukat és képviselőket;

74. emlékeztet arra, hogy a halászat és az akvakultúra az EU számos részén kulcsszerepet játszik a munkahelyteremtésben és a gazdaság fenntartásában, és számos part menti közösségben és szigeteken – különösen a legkülső régiókban – a helyi munkahelyek több mint felét adja;

75. hangsúlyozza, hogy a halászati és akvakultúra-ágazat fenntarthatóságának, versenyképességének és gazdasági teljesítményének javítása érdekében egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítani az uniós gazdasági szereplők számára a globális gazdaságban, és előtérbe kell helyezni a szakképzést, az egész életen át tartó tanulást, az ilyen képzések európai szintű elismerését, a tanácsadási szolgáltatásokat, valamint a műszaki és tudományos ismeretek és innovatív gyakorlatok terjesztését, elismerve a szakmai szövetségek hozzájárulását e tekintetben;

76. hangsúlyozza, hogy a halászok jövedelmének és bérének növelése érdekében emelni kell a halászati termékek értékét az első értékesítéskor, különösen a kisüzemi halászatból származó termékek esetében;

77. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozza ki a fenntartható tengeri és part menti turizmus új formáit, ösztönözze az idegenforgalmi tevékenységek új formáit, biztosítson további bevételi forrásokat és az év egészében bővítsé a foglalkoztatást a tengeri és part menti területek értékének növelése érdekében, a környezet és a kék kulturális örökség védelme, valamint a tengeri és part menti élőhelyek megőrzése mellett; kiemeli a körforgásos gazdaság fontosságát a turisztikai ágazatban a helyi fejlődést szolgáló fenntarthatóbb gyakorlatok kialakítása során; elismeri, hogy az idegenforgalmi ágazatnak együtt kell működnie a part menti közösségekkel, és támogatásra van szüksége az infrastruktúra hatékonyságának és fenntarthatóságának, valamint a tengeri és turisztikai üdülőhelyek versenyképességének növeléséhez;

78. elismeri, hogy a part menti turizmus pozitív hatással lehet a fejlődő országokra, ám a tömegturizmusra irányuló stratégiák megvalósítása esetén károkat is okozhat, mert csökkentheti a helyi fogyasztók ételkészítéshez való hozzáférést és fogyasztását, valamint a tengeri környezet és a kulturális identitás pusztulásához vezethet; felhívja az Uniót, hogy mozdítsa elő a tisztességes és csak mérsékelt hatással járó turisztikai modelleket;

79. hangsúlyozza, hogy meg kell őrizni természeti tőkénket és örökségünket a fenntartható turizmus (például az ökoturizmus) ösztönzése érdekében, és felhívja a tagállamokat, hogy a tengeri és part menti ökoszisztémák védelmére, helyreállítására és támogatására irányuló tengervédelmi (többek között határokon átnyúló) intézkedések sürgős végrehajtásával őrizzék meg a biológiai sokféleséget, többek között a tengeri Natura 2000 hálózatok révén;

80. felhívja a Bizottságot, hogy a kapcsolódó fellépésekbe és programokba foglalja bele a fenntartható tengeri, szigeti és part menti turizmust, támogassa azokat a kezdeményezéseket, amelyek ösztönzik a part menti, tengerparti és tengeri turizmus diverzifikációját, és csökkentse a turisztikai tevékenységek és foglalkoztatás szezonálisitását; hangsúlyozza, hogy jobb adatokat kell gyűjteni arról, hogy a rekreációs célú horgászturizmus miként járul hozzá a part menti területek és a szigetek gazdaságához;

81. hangsúlyozza a kék gazdaság jelentőségét a legkülső régiókban, különösen azok turisztikai ágazataiban; felhívja ezért a Bizottságot, hogy a szigetek és a legkülső régiók igényeinek közvetlenebb kezelése és a hozzájuk vezető egyes kereskedelmi útvonalak működésének támogatása érdekében hozzon létre egy közlekedési programot kifejezetten a távoli fekvéssel és szigetjelleggel kapcsolatos lehetőségekkel (POSEI közlekedési program);

2022. május 3., kedd

82. támogatja a fenntartható gyakorlatokat a part menti és tengeri turizmusban, mivel ezek alapvető fontosságúak az atlanti, a földközi-tengeri és a balti-tengeri térség versenyképessége szempontjából, valamint értékes munkahelyek létrehozásához a kék gazdaságra vonatkozó oktatásban és szakképzésben; hangsúlyozza, hogy a kék gazdasággal kapcsolatos tevékenységekre vonatkozó speciális képzés hozzájárulna a tengeri ökoszisztémákkal, valamint védelmük szükségességével kapcsolatos tudatosság növeléséhez;
83. felhívja a Bizottságot, hogy folytasson széles körű konzultációt a regionális és helyi hatóságokkal, valamint az összes érintett érdekelt féllel, hogy testre szabott megoldásokat találjanak a helyi és regionális közösségek számára;
84. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a lehetséges megoldásokat az idegenforgalmi ágazat jövőbeli világiárványokkal vagy az idegenforgalmi tevékenységekre kockázatot jelentő egyéb zavaró eseményekkel szembeni ellenálló képességének fokozására, és terjesszen elő megfelelő kezdeményezéseket az ágazatban dolgozók munka- és foglalkoztatási feltételeinek javítására az ágazat vonzerejének növelése és a kék gazdaságban rejlő lehetőségek teljes körű kiaknázásának elősegítése érdekében;
85. hangsúlyozza a jachtturizmus és a vitorlázás tengeri turizmus szempontjából fennálló jelentőségét; hangsúlyozza a helyi kultúra és gasztronómia szerepét az európai part menti turizmus fejlesztésében, valamint a strand- és víz alatti turizmus, a horgászturizmus, az ökoturizmus, a vízi sportok és az üdülési célú hajóutak jelentőségét;
86. hangsúlyozza a védett tengeri területek fontosságát az óceánok védelmének eszközeként; úgy véli, hogy ezek a területek lehetőséget kínálnak a tudományos turizmus fejlesztésére;
87. üdvözlözi, hogy a Bizottság a fenntartható és „lassú” turizmusra összpontosít, valamint azt a célt is, hogy támogatási csomagokat („tervezet a helyi zöld megállapodásokhoz”) dolgozzon ki a városok és régiók zöld átállásának támogatása érdekében; megjegyzi, hogy a távoli szigetek és a part menti közösségek vezető szerepet játszhatnak ebben az átmenetben;
88. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ismerjék el a rekreációs célú tengeri halászat, illetve az általa generált idegenforgalom hozzájárulását a kék gazdasághoz, valamint azt, hogy ez az ágazat további gazdasági lehetőségeket kínálhat a part menti közösségek számára;
89. sajnálja, hogy a Next Generation EU által finanszírozott nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek kidolgozása és értékelése során nem vették kellőképpen figyelembe a kék gazdaságban rejlő lehetőségeket;
90. kéri, hogy hozzanak létre megfelelő pénzügyi keretet a kék gazdaság fejlődésének és munkahelyteremtésének ösztönzésére, amely magában foglalja és koordinálja a rendelkezésre álló különböző pénzügyi eszközöket, azaz a strukturális és beruházási alapokat (ETHAA, ERFA, ESZA, Kohéziós Alap), a 2021–2027 közötti időszakra vonatkozó Horizont Európa programot és egyebeket; felhívja a figyelmet arra, hogy elő kell segíteni ezen eszközöknek az érdekelt felek igényeivel való jobb összehangolását, valamint a jelenlegi lehetőségek széles körű terjesztését;
91. mélyreható uniós szintű párbeszédet szorgalmaz az ágazattal, amely figyelembe veszi a halászati kapacitás mérésére vonatkozó szabályok komoly társadalmi-gazdasági hatásait, valamint e szabályoknak a halászatra és a halászok életére gyakorolt hatását, fenntartva ugyanakkor a halászati kapacitás szigorú ellenőrzését;
92. hangsúlyozza a hajógyártási és hajójavítási tevékenységek, valamint azok más ágazatokkal, például a tengeri turisztikai ágazattal való kapcsolatának stratégiai jelentőségét; úgy véli, hogy a technológiai innováció és a magas fokú specializáció mellett való elköteleződéssel több hozzáadott értéket lehet előállítani, ami által az ágazat kevésbé lesz sebezhető a nemzetközi versenyben, és visszafordítható a jelenlegi hanyatlása; fenntartja, hogy kiemelt támogatást kell biztosítani a hajógyártó ipar különböző formáinak újraélesztésére és modernizálására a tagállamokban;
93. megjegyzi, hogy az uniós kisipari és kisüzemi flották nagyon régiiek, főleg a legkülső régiókban, hajóik átlagos életkora nagyon magas, és azok nem biztonságosak sem a rajtuk dolgozó személyek, sem pedig maga a fogás szempontjából, és ismételten hangsúlyozza, hogy az ETHAA-ból támogatást kell biztosítani új hajók vásárlásához anélkül, hogy ez a fogások növekedését eredményezné, továbbá tiszteltben tartva a maximális fenntartható hozamokat, ezáltal javítva környezeti teljesítményüket;
94. emlékeztet arra, hogy a legkülső régiók halászflojtái bizonyos esetekben nagyon rossz állapotban vannak, és veszélyt jelentenek a halászok biztonságára és a környezetre nézve; szükségesnek tartja e tekintetben, hogy megoldások szülessenek a halászok biztonságának növelésére és munkakörülményeik jobbá tételére, a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésére, valamint a kifogott halak körének és tartósítási körülményeinek javítására; hangsúlyozza, hogy gondoskodni kell az egészséges és jó minőségű fehérjék folyamatos biztosításáról olyan körülmények között, amelyek teljes mértékben biztonságosak, kisebb környezeti hatással járnak és nem növelik a halászati kapacitást;

2022. május 3., kedd

95. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy hozzanak létre a POSEI-hez hasonló támogatási eszközt a halászat számára a szigetjellegből eredő hatások enyhítésére a legkülső régiókban;

96. kiemeli az atlanti térségben az EU tengeri dimenziójának fenntartható hasznosításában rejlő lehetőségeket, ami szükségessé teszi az Unió szigeteire, legkülső régióira és part menti kikötőire irányuló kiegyensúlyozottabb beruházásokat, számos kikötőhely bővítését, valamint tárolókapacitásuk és rakománykezelési berendezéseik növelését, amelyek igen fontosak a halászati és akvakultúra-termékek szempontjából;

Kék átállás

97. kéri olyan eszközök kidolgozását, amelyek fenntartható módon aknázzák ki a tengeri erőforrásokat és diverzifikálják az óceán gazdaságot, többek között a halászati tevékenységekhez kapcsolódó és azokból származó új termékek támogatása révén, amelyek hozzáadott értéket teremthetnek kulturális és természeti örökségünk számára, különösen a magas színvonalú turisztikai lehetőségek biztosítása által;

98. hangsúlyozza, hogy létre kell hozni egy olyan integrált uniós tengerpolitikai keretet, amely biztosítja az összhangot az uniós biodiverzitási stratégia, „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia, az éghajlat-politika és a közös halászati politika között;

99. úgy véli, hogy az akvakultúra-ágazatnak – tényeken alapuló intézkedések révén – továbbra is nyomon kell követnie és javítania kell számos paramétert, köztük a halak jólétét és a halállományok sűrűségét; úgy véli továbbá, hogy környezeti és vízvizsgálatokat kell végezni a halak jólétének javítása érdekében, amely magában foglalja többek között – de nem kizárólag – élőhelyük gazdagítását, a vízminőségnek a halak jóléte szempontjából releváns határértékeken belüli tartását a betegségek és azok terjedésének csökkentése érdekében, az antibiotikumok iránti igény mérséklését, valamint a szennyezés további csökkentését, jobb éghajlati és környezeti eredmények elérését és az éghajlatváltozással szembeni ellenálló képesség növelését;

100. megjegyzi, hogy az ágazat fenntarthatóságának javítása érdekében diverzifikálni kell a halfajokat az uniós akvakultúrában, beleértve a tápláléklánc alacsony szintjén található és a nem ragadozó fajokat is;

101. kiemeli az akvakultúra potenciális szerepét, különösen a munkahelyteremtés és az élelmiszer-ellátás biztonsága, valamint a fenntartható élelmiszerrendszerekre való átállás megkönnyítése terén; alapvető fontosságúnak tartja a tengeri erőforrások nehezedő nyomás csökkentését az alternatív megoldások, illetve a természetben kifogott halaktól eltérő egyéb, fenntarthatóan kezelt takarmányforrások fejlesztése és fokozott alkalmazása révén, visszafordítva a biológiai sokféleség csökkenését az óceánokban és a tengerekben; hangsúlyozza, hogy a tengeri területek akvakultúrák célú használatát megfelelően szabályozni kell; e tekintetben hangsúlyozza egy olyan egyértelmű és megbízható jogi keret fontosságát, amely minden szükséges garancia mellett biztosítja a vízhez való hozzáférést;

102. megjegyzi, hogy a halliszt és a halolaj uniós akvakultúrában való fokozott felhasználása veszélyeztetheti az Unió és harmadik országok vizeiben található, vadon élő halállományok fenntarthatóságát;

103. hangsúlyozza, hogy minden szükséges intézkedést végre kell hajtani a halászat és az akvakultúra versenyképes fejlődésének biztosításához, tekintettel ezek fontosságára az élelmiszer-ellátás biztonsága szempontjából;

104. kiemeli, hogy a halászati és akvakultúra-ágazat világszerte fontos szerepet tölt be az élelmiszerbiztonság szempontjából alapvető jelentőségű fehérjeellátásban, továbbá a helyi közösségek társadalmi-gazdasági fejlődésében és a munkahelyteremtésben; külön felhívja a figyelmet arra, hogy közel egymilliárd – nagyrészt fejlődő országokban élő – ember számára a halak és a tengeri eredetű élelmiszerek jelentik az állati eredetű fehérjék elsődleges forrását; megjegyzi, hogy a természetesvízi halászatban dolgozók, illetve a halászatban tevékenykedő egyéb munkavállalók több mint 90 %-át a kisüzemi halászat foglalkoztatja világszerte; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Covid19-világjárvány jelentős hatást gyakorolt a halászati és akvakultúra-ágazatban foglalkoztatottak helyzetére;

105. hangsúlyozza, hogy az óceánokból, tengerekből és édesvízi forrásokból fenntartható élelmiszereket kell előállítani kizárólag felelősségteljes halászat és fenntartható akvakultúra útján, és az EU-ban fogyasztott valamennyi halászati és akvakultúra-terméknek fenntartható élelmiszerrendszerekből kell származnia, teljes mértékben tiszteletben tartva bolygónk тұrőképességének határait; felhívja a Bizottságot, hogy tudományos szakvélemények alapján dolgozzon ki fenntarthatósági mutatókat az EU-ból származó halászati és akvakultúra-termékekre vonatkozóan, és írjon elő hasonló fenntarthatósági normákat az uniós piacra importált termékek esetében;

106. kiemeli, hogy az EU a globális algatermelés 1 %-át adja, ezért úgy véli, hogy a tagállamoknak és az ETHAA-nak ösztönözniük kell a tengeri algatermelést; hangsúlyozza, hogy az algák a zöld megállapodás célkitűzéseinek elérésére szolgáló egyik jövőbeli megoldást jelentik, mind az algák szén-dioxid-leválasztásra való felhasználása és a különböző gazdasági ágazatokban használt más anyagok helyettesítése terén, mind pedig emberi fogyasztásra szánt táplálékként, hiszen a fehérjék és minőségi mikrotápanyagok fontos forrását jelenthetik;

2022. május 3., kedd

107. felkéri a Bizottságot, hogy vegyen fontolóra minden megoldást az algatermelés és -felhasználás lehetőségeinek fejlesztésére, és vizsgálja meg az algatermelés felgyorsításának finanszírozási lehetőségeit is; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen gyors lépéseket az algák új élelmiszerként való engedélyezése érdekében, csökkentve a kapcsolódó kérelmezési költségeket és megkönnyítve a piaci forgalomba hozatalt, ugyanakkor biztosítva a termékek minőségét és biztonságosságát;

108. úgy véli, hogy támogatni kell az olyan fenntartható akvakultúra-modelleket, amelyek hozzájárulhatnak az éghajlatváltozás hatásaival szemben védelmet nyújtó ökoszisztémák megőrzéséhez; hangsúlyozza, hogy különbséget kell tenni a termelő, illetve a fehérjefeldolgozó akvakultúra között, különösen, ha ez utóbbi olyan gyakorlatok eredménye, amelyek nyomás alá helyezik a tengeri erőforrások fenntarthatóságát; úgy véli, hogy a halászatra és akvakultúrára szánt takarmányokat fenntartható mezőgazdaság és halászat útján kell előállítani, és ezért ki kell zárni a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatból vagy túlhalászból származó termékeket;

109. úgy véli, hogy a mikroalgák előállítása csökkentheti a nem fenntartható halliszt halászatban való felhasználását; hangsúlyozza, hogy tovább kell fejleszteni és elő kell mozdítani az ökológiai akvakultúrát, mivel az jelentős növekedési potenciállal rendelkezik, és e célból ki lehet használni az uniós eszközöket és finanszírozást; szorgalmazza az ökológiai akvakultúrák termelésére vonatkozó statisztikák gyűjtésének, feldolgozásának és terjesztésének javítását;

110. kéri, hogy a közös halászati politikát általánosan alkalmazzák valamennyi uniós halászflojtára annak biztosítása érdekében, hogy a halászati és akvakultúra-tevékenységek irányítása olyan módon történjen, amely társadalmi-gazdasági előnyökkel jár, javítja az élelmiszerek hozzáférhetőségét és minimalizálja a konkrét tevékenységeknek az élőhelyekre és a tengeri ökoszisztémákra gyakorolt hatását, miközben helyreállítja és olyan szint felett tartja a halászott fajok populációit, amellyel biztosítható a maximális fenntartható hozam; úgy véli, hogy a politika alkalmazása során figyelembe kell venni a különböző tengermedencék sajátosságait;

111. hangsúlyozza, hogy a halászati és akvakultúra-ágazat, illetve az azokban dolgozó szakemberek fontos szerepet játszanak az energetikai átállásban és az éghajlatváltozás mérséklésében a szén-dioxid-mentesítés és a körforgásos gazdaságot előmozdító tevékenységek, például a tengeri hulladék gyűjtése révén;

112. figyelmeztet arra, hogy a hulladék és valamennyi típusú szennyező anyag – ezen belül különösen a műanyagok – tengerekben való tömeges jelenléte károsítja a környezetet, jelentős gazdasági károkat okoz a halászati ágazatban és más tevékenységekben, és az élelmiszerlánc egészében hatással van az emberi egészségre; üdvözlí az ETHAA azon döntését, hogy pénzügyi támogatást nyújt a halászoknak az elveszített halászeszközök és egyéb tengeri hulladékok visszanyeréséhez, összegyűjtéséhez, újrafelhasználásához és újrafeldolgozásához; sajnálatát fejezi ki azonban a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv célkitűzéseinek késedelmes teljesítése miatt, és e tekintetben hangsúlyozza, hogy a halászoknak szóló további figyelemfelkeltő kampányokat és képzéseket kell támogatni;

113. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nyújtsanak aktívabb támogatást a halászati ágazat korszerűsítéséhez és fenntartható fejlesztéséhez, különös tekintettel a kisüzemi halászatra, törekedve a halászeszközök szelektivebbé tételére és a halászat környezeti hatásának csökkentésére;

114. kiemeli a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1241 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁹⁾ szerepét, amely meghatározza az arra vonatkozó állományvédelmi intézkedéseket, hogy miként, hol és mikor kerülhet sor a halászatra az érzékeny fajok és élőhelyek védelme érdekében mind nemzeti, mind regionális szinten, oly módon, amely növeli a halászati hozamot, ugyanakkor csökkenti a tengeri ökoszisztémákra gyakorolt hatásokat, különösen a fokozott szelektivitás révén;

115. fontosnak tartja az adatok folyamatos gyűjtését a fenntarthatósági kritériumok jobb értékelése és az olyan halászati területek létrehozásának megakadályozása érdekében, ahol veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákat azonosítottak;

116. felhívja az EU-t, hogy sürgősen foglalkozzon azokkal a káros hatásokkal, amelyeket bizonyos halászati technikák – például a tengerfenékkal érintkező halászeszközök, az eresztőhálók, a tengerfenéki kerítőhálók és a halcsoportosulást előidéző eszközök – gyakorolnak az éghajlatra, a tengerfenék épségére, a halpopulációkra és (járulékos fogásként) az érzékeny fajokra, többek között e technikák használatának korlátozása révén;

117. szorgalmazza különösen, hogy az Unió szigorúan védett tengeri területein tiltsa be a káros technikák használatát a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények alapján; kéri, hogy az ETHAA-t használják fel az uniós halászflojták szelektivebb és kevésbé káros halászati technikákra történő átállításának hatékony támogatására;

⁽¹⁹⁾ HL L 198., 2019.7.25., 105. o.

2022. május 3., kedd

118. felhívja az EU-t, hogy indítson és finanszírozzon az uniós vizeken található, szénben gazdag tengeri élőhelyek feltérképezésére irányuló tudományos kutatási programokat, amelyek alapul szolgálnak ahhoz, hogy az ilyen területeket szigorúan védett tengeri területté nyilvánítsák az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményével összhangban a tengeri szénelnyelők védelme és helyreállítása, valamint a – különösen a tengerfenéki – ökoszisztémák védelme és helyreállítása érdekében, összhangban a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvvel, megvédve azokat az olyan emberi tevékenységektől, amelyek zavart okozhatnak a vízoszlopban és szén-dioxidot bocsáthatnak ki abba, mint például a tengerfenékekkel érintkező halászati műveletek;

119. felhívja az EU-t, hogy tiltsa be minden környezetkárosító nyersanyag-kitermelő ipari tevékenységet, például a védett tengeri területeken történő bányászatot és fosszilizűzelőanyag-kitermelést;

120. hangsúlyozza, hogy a Földön a mélytengerek adnak otthont a fajok és ökoszisztémák legnagyobb sokféleségének, kritikus fontosságú környezeti javakat és ökoszisztéma-szolgáltatásokat biztosítanak, beleértve a hosszú távú szénmegkötést is, és olyan környezeti jellemzőkkel rendelkeznek, amelyek rendkívül sérülékennyé teszik őket az emberi beavatkozásokkal szemben; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a mélytengeri bányászatra vonatkozó nemzetközi moratóriumot;

121. jogalkotási és nem jogalkotási eszközöket szorgalmaz a biodiverzitási stratégia végrehajtásához, valamint a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv célkitűzéseinek elérésére irányuló fellépések megerősítéséhez a tengerek biológiai sokféleségének megőrzése és a károsodott ökoszisztémák helyreállítása, valamint a halászat, az akvakultúra és más kapcsolódó ágazatok versenyképességének előmozdítása érdekében;

122. üdvözli a Bizottság elkötelezettségét a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv felülvizsgálata mellett; felhívja a Bizottságot, hogy a irányelv felülvizsgálata során hangolja azt össze az európai zöld megállapodás, a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégia és a nyolcadik környezetvédelmi cselekvési program célkitűzéseivel;

123. sürgős intézkedésekre szólít fel a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászattal szemben, amely még mindig az egyik legsúlyosabb fenyegetés az ökoszisztémák egészségére és magának a halászati ágazatnak a gazdasági versenyképességére nézve; kéri az uniós kereskedelem- és halászati politika jobb összehangolását, biztosítva ezáltal a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászattal szembeni hatékony fellépést;

Együttműködés, tudás és innováció

124. nagyobb együttműködést szorgalmaz a tudományos élet, a kutatási és innovációs központok, a hatóságok és az ipar között a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismereteken alapuló felszerelések, módszerek, technikák és gyakorlatok előmozdítása érdekében, amelyek képesek javítani a munka hatékonyságát és biztonságát, a gazdasági növekedést és a versenyképességet, valamint a környezeti fenntarthatóságot; emlékeztet az óceánokkal kapcsolatos ismeretek fontosságára a társadalom figyelmeztetése szempontjából, valamint az összes polgár és érdekelt fél arra való ösztönzésében, hogy tájékozott és felelős hozzáállást tanúsítsanak az óceánnal és annak erőforrásaival kapcsolatban;

125. megjegyzi, hogy az óceánokra vonatkozó megbízható, jó minőségű és harmonizált adatok a kék gazdaság fenntartható átalakulásának fontos tényezői;

126. kiemeli, hogy a kék gazdaságra vonatkozó stratégiában rejlő lehetőségek csak az összes érdekelt fél együttműködésével valósíthatók meg; megjegyzi, hogy a tengeri közlekedésben egyre több adatot és mesterséges intelligenciát használnak; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje az ágazat automatizálásának és digitalizációjának társadalmi-gazdasági hatását;

127. felhívja a Bizottságot, hogy fejlessze tovább és erősítse meg az olyan tudományos tudásközpontokat, mint a Kopernikusz tengerikörnyezet-monitoring szolgáltatás és az európai tengeri megfigyelési és adathálózat, amelyek felbecsülhetetlen értékű ismereteket nyújtanak Európa tengereiről és óceánjairól; rámutat, hogy a rekreációs célú halászat növeli a vízi környezettel kapcsolatos ismereteket és az annak védelme iránti elkötelezettséget;

128. üdvözli az óceánpolitikai küldetésnek a Horizont 2030 program részeként történő létrehozását; nagyobb egyértelműséget és több kommunikációt kér az e küldetéssel kapcsolatos ajánlati felhívások ütemezésével kapcsolatban;

129. hangsúlyozza, hogy a társadalmi-gazdasági megfigyelésre, a környezeti megfigyelésre, valamint az élő ökoszisztémák és a halállomány megfigyelésére vonatkozó adatgyűjtést össze kell hangolni; hangsúlyozza, hogy az összegyűjtött adatokat a többi tengerhasznosítási tevékenység hatásának szabályozása céljából is figyelembe kell venni;

130. úgy véli, hogy a bruttó tonnatartalom-korlátozást mint a halászati kapacitás mérésének kritériumát úgy kell kiigazítani, hogy az tükrözze az ágazat realitását és a korszerűbb, kevésbé szennyező és energiahatékonyabb motorok használatának szükségességét; ezzel összefüggésben sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja felül e kritériumokat azzal a céllal, hogy javítsa a biztonságot és a munka- és életkörülményeket, valamint lehetővé tegye az ahhoz szükséges változtatásokat, hogy javuljon a környezeti fenntarthatóság, több fiatal kezdjen dolgozni az ágazatban, csökkenjen a környezeti hatás, és a halászati kapacitás ne növekedjen;

2022. május 3., kedd

131. felhívja a Bizottságot, hogy gyűjtsön következetes adatokat, amelyek lehetővé tennék a part menti turizmus intelligens kezelését és segítenének elkerülni az ökoszisztémákra és a helyi közösségekre nehezedő nyomást, valamint a hagyományos tevékenységekkel, például a kisüzemi és part menti halászattal való versenyt;

132. kiemeli a part menti közösségek, az élőhelyek és a biológiai sokféleség védelméhez szükséges gazdálkodási és alkalmazkodási intézkedések fontosságát, amelyek révén a forrásokat helyesen lehetne felhasználni, tekintettel az éghajlatváltozás óriási hatásaira és az azokból eredő költségekre; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy riasztási és megfigyelési rendszert az egyre gyakoribb viharokkal és áradásokkal kapcsolatban, biztosítson megfelelő környezeti és egészségügyi nyomon követést, valamint végezzen kutatásokat a korai előrejelzésekre vonatkozóan; felhívja a Bizottságot, hogy értékeljen különböző forgatókönyveket és intézkedéseket a tengerszint esetleges emelkedésére és az egyre súlyosabb időjárási eseményekre való felkészülés érdekében;

133. emlékeztet az olyan eszközök létezésére, mint az európai CleanSeaNet program, amelynek célja az olajszenyezés nyomon követése; hangsúlyozza, hogy nélkülözhetetlen a nem uniós országok bevonásával folytatott regionális együttműködés, különösen a Földközi-tengeren; felhívja ezért a Bizottságot, hogy javítsa az országok közötti információcserét és együttműködést; hangsúlyozza az együttműködésen alapuló, inkluzív és ágazatközi tengeri területrendezés fontosságát, amely figyelembe veszi a társadalmi-gazdasági, környezeti és biológiai sokféleséggel kapcsolatos aggályokat; hangsúlyozza az energetikai átállás fontosságát, amelynek keretében a kék gazdaság ágazata elő tudja mozdítani a tengeri megújulóenergia-termelési technológiákat, például az árapály-, a hullám-, a nap- és a szélenergiát; hangsúlyozza a hajózási és a tengeri szállítási ágazat dekarbonizációja támogatásának, a fenntartható technológiák fejlesztésének és az alacsony kibocsátású és megújuló energiaforrások fokozott használatának fontosságát;

134. támogatja a fenntartható fejlődés elvét a kék gazdaságban, amely az EU gazdasági növekedésének motorját jelenti – különösen az Atlanti-óceán, a Földközi-tenger és a Balti-tenger térségében –, az óceánokkal, tengerekkel és part menti területekkel kapcsolatos minden olyan ágazati és ágazatközi tevékenység támogatása érdekében, mint például a tengeri szállítás, a hajógyártás és a hajójavítás, a biotechnológia, a fenntartható turizmus, a tengeri szélenergia, a kereskedelmi és rekreációs célú halászat, az akvakultúra, valamint a hullám- és árapályenergia; felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a fenntartható turizmushoz, az erőforrás-hatékonysághoz és a megújuló energiához hozzájáruló kutatást, fejlesztést és innovációt; hangsúlyozza különösen, hogy a tengeri megújuló energia 2050-re az európai energiarendszer fontos elemévé válhat; kéri továbbá, hogy biztosítsanak ösztönzőket és finanszírozást a kikötői infrastruktúrába történő beruházások számára a tengeri megújulóenergia-ipar kiszolgáltatásának megkönnyítése érdekében;

135. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy az EU technológiai vezető szerepre tegyen szert és őrizze meg azt, tartsa meg a tehetségeket, és energiatermelése során csökkentse a tengeri környezetre gyakorolt esetleges hatásokat;

136. hangsúlyozza az innováció fontosságát a halászatban az ágazat környezeti, illetve gazdasági teljesítményének javítása érdekében, és az innováció olyan új megközelítését szorgalmazza, amelyben az innováció és a modernizáció nem jelenti a halászati kapacitások növelését;

137. felszólítja a Bizottságot, a tagállamokat és a régiókat, hogy működjenek együtt a halászatban és az akvakultúrához kapcsolódó megélhetés, hagyományok és kulturális örökség megőrzésére irányuló helyi kezdeményezések előmozdítása és támogatása érdekében;

138. felhívja a Bizottságot, hogy a legkülső régiók törekeny helyzetére tekintettel nyújtson erőteljes támogatást az innovációhoz és a kutatáshoz azzal a céllal, hogy ezek a régiók innovatív, környezeti, társadalmi és gazdasági szempontból fenntartható gyakorlatokat és technikákat fejleszthessenek ki a halászatban és az akvakultúrában, és ezáltal vezető szerepre tegyenek szert az óceánpolitikai irányításban;

139. kiemeli, hogy a tengeri hulladék jelentős környezeti és társadalmi-gazdasági hatással jár ezekben a régiókban, és ezért felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy, a tengeri műanyagszennyezés elleni küzdelemmel foglalkozó központot – lehetőleg egy legkülső régióban –, amely szakértelemmel rendelkezik az innováció, a fejlesztés, valamint a halászat és az akvakultúra érdekelt feleivel és szövetségeivel való együttműködés terén, és amelynek feladata olyan fenntarthatósági stratégiák és politikák elfogadása, amelyeket más régiók is alkalmazhatnának;

140. fontosnak tartja a halászati és akvakultúra-termékek tápértékével kapcsolatos pozitív figyelemfelhívást a fogyasztók körében; rámutat, hogy a fogyasztók megfelelő tájékoztatása létfontosságú a fogyasztási szokások megváltoztatásához és az európai vizekből származó, kevésbé ismert tengeri eredetű termékek fogyasztásának népszerűsítéséhez;

2022. május 3., kedd

141. hangsúlyozza, hogy fel kell hívni a fogyasztók figyelmét az algákból készült termékekre, növelni kell azok fogyasztók általi elfogadottságát, és fel kell hívni a fogyasztók figyelmét az élelmiszer-pazarlásra; megismétli, hogy a hatékony címkézés, többek között a fenntarthatósági címkézés révén javítani kell a fogyasztók tájékoztatását;

o

o o

142. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a Régiók Bizottságának és a Gazdasági és Szociális Bizottságnak.
